

א לַמְנַצֵּחַ עֲלֵמוֹת לִבְנֵי מִזְמוֹר לְדָוִד: ב אֹדָה יְהוָה כָּל לַיְלָה לְבִי אֲסַפְּרָה
 כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ: ג אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶצֶה בְּךָ אִמְרָה שְׂמֵךְ עַלְיוֹן: ד בְּשׁוּב אֹיְבֵי
 אַחֲזֹר וּבְשָׁלוֹ וַיֵּאבְדּוּ מִפְּנֶיךָ: ה בִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יִשְׁבֹּת לְכִסֵּא שׁוֹפֵט
 צֶדֶק: ו נְעַרְתָּ גֹיִם אֲבֹתָי רָשָׁע שָׁמַם מְחִיתָ לְעוֹלָם וְעַד: ז הָאֹיֵב תִּמְנוּ חֲרָבוֹת
 לְנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אֲבָר זָכָרָם הִמָּה: ח וַיְהוָה לְעוֹלָם יֹשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט
 כִּסְאוֹ: ט וְהוּא יִשְׁפֹּט תִּבְלַל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמִיִּשְׁרָיִם: י וַיְהִי יְהוָה לְעוֹלָם

— שִׁמּוֹשׁ תְּהִלִּים —

לנער חולה

למנצח על מות לבן וגו' (ט, א): [שימוש תהלים לפרק ט] אודה ה' וגו'. לנער הבוכה, כתוב אותו. ושם שלו אהי"ה, א' מן "אודה, ה' מן "האויב, י' מן "נלכדה רגלם בחלופי המ"ם בא"ת ב"ש, ה' מן סופו והוא "סלה, וכתוב, יהי רצון לפניך אהי"ה אשר אהי"ה השם הגדול הגבור והנורא שתסיר ממנו זאת הבכיה ותרפאהו מבלי תשישות ותסיר ממנו סבה וכל שטן ושד ומזיק וכל כאב וחלי מעתה ועד עולם. - ועוד אם עומדים שונאים כנגדך תאמר אותו ותנצל מהם ואמור, יהי רצון מלפניך אהי"ה אשר אהי"ה שתצילני מאויבי ורודפי הקמים עלי כמו שהצלת מי שהתפלל לפניך את השירה הזאת.

— זוהר תהלים —

כְּשִׁישְׂרָאֵל מְסִימִים תִּפְלְתֶם בְּלִילָה, רַבִּי חֲזַקְיָה בְּנֵי, שְׁמַעְתָּ כְּלוּם? אָמַר לוֹ:
 נוֹשָׂאִים שִׁירָה אַחֲרֵיהֶם אוֹתָם שְׁנַקְרָאִים קוֹל נְעִימוֹת. וּמַהנְעִימוֹת וְהַתְּשַׁבְּחַת
 אִישִׁים, וְכֹה הַשִּׁירָה שְׂאוּמְרִים? כֹּה אָנוּשׁ מֵהַפְּסוּק הַזֶּה שְׁשִׁמְעֵתִי, כַּעַת יָדַעְתִּי
 כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וְגו' וְתַחֲסְרֶהוּ קָמַעַט מֵאַלְהֵים פְּרוֹשׁוֹ, שְׁכַתּוֹב וְה' לְעוֹלָם יֹשֵׁב כּוֹנֵן
 וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ וְגו' ה' אֲדַנִּינוּ כֹּה לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ, שְׁכַתּוֹב וְה' לְעוֹלָם יֹשֵׁב כּוֹנֵן
 אֲדִיר שְׂמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ.

וְה' לְעוֹלָם יֹשֵׁב' (ט, ה): [זוהר חדש ט' ברשאית] רַבִּי חֲזַקְיָה הָיָה הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ,
 וְהָיָה עִמּוֹ רַבִּי יוֹסִי בֶר חַלְפָתָא. קָמוּ לְלַכֵּת אַחַר חֲצוֹת הַלַּיְלָה. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר
 רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזַקְיָה, מָה עָשִׂינוּ? שֶׁהָרִי שְׁנִינוּ, לְעוֹלָם יֵצֵא אָדָם בְּכִי טוֹב. אָמַר לוֹ
 רַבִּי חֲזַקְיָה: בְּרִיתָא הִיא, בָּא וּשְׁמַע סֵדֵר נְעִימוֹת קוֹל גַּלְגְּלֵי הַחִיּוֹת שֶׁהֵם מְשַׁבְּחִים
 שִׁירָה לְפָנֵי אֱלֹהֵינוּ. עַד שֶׁהִטָּה אָזְנוֹ, שָׁמַע קוֹל תְּשַׁבְּחַת נְעִימוֹת, שָׁמַע שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים
 (תהלים ט) 'וְה' לְעוֹלָם יֹשֵׁב' וְגו'. אָמַר לוֹ שִׁירָה. וּמַה הַשִּׁירָה שְׂאוּמְרִים? (שם ח) מָה